

Τὸ "Ἐθνικὸν Ἡμερολόγιον" δημοσιεύει φέτος ἐν τῶν τελευταίων ἀνεκδότων ἔργων τῆς προσφιλοῦς του συνεργάτιδος, τὴν **Θεοδώραν**, ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν *Βυζαντινῶν Διηγημάτων*, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τινος εἶχεν ἀρχίσει νὰ καλλιτεχνῇ συστηματικῶς. Ἡ "Θεοδώρα", ἦν κατωτέρω παραθέτομεν, θὰ ἦνε ἀναντιρρήτως τὸ *τελευταῖον* προϊόν τοῦ καλάμου τῆς, τὸ ὁποῖον εἶχε γράψει καὶ ἀποστέλλει ἡμῖν ὀλίγας ἡμέρας πρότερον, πρὶν ἢ ἡ ὑπουργὸς νόσος τὴν ῥίψῃ ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν τάφον. Μικρὸν πρὸς αὐτῆς εἶχεν ἀποπειρατῶσαι τὴν "Ἀνναν Κομνηνὴν", δρᾶμα τετράπρακτον, τὸ πρῶτον καὶ μόνον δραματικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποπειραθῇ. Τὸ χειρόγραφον τῆς "Ἀννης Κομνηνῆς" εἶχεν ἐπίσης ἀποστέλλει ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν, εἰκονογραφημένον ἀπὸ τὴν Θάλειαν Φλωρᾶ, τὴν γνωστὴν καὶ διαπρεπῆ βυζαντιδᾶ ζωγράφον. Αὕτῃ καὶ ἡ κυρία Σοφία Σπανοῦδῃ, τὸ γένος Ἰωαννίδου, ἡ μουσικὸς καὶ δημοσιογράφος, ἦσαν αἱ στενώτεραι φίλαι τῆς Ἀλεξάνδρας Παπαδοπούλου, μεθ' ἧς ἀπετελοῦν τὴν ἐπίζηλον καλλιτεχνικὴν καὶ φιλολογικὴν Τριάδα τοῦ Πέραν, ὅσιν μέσα εἰς τὴν πνευματικὴν ἐρημίαν τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Τὴν "Ἀνναν τὴν Κομνηνὴν", διὰ τὴν ὁποίαν πολὺ εἰργάσθη καὶ ἐκοπίασεν ἡ φιλόπονός συγγραφεὺς, μετὰ τῶν ὀκτὼ ὥραιων καὶ ἐκφραστικωτάτων εἰκόνων τῆς Δίδος Φλωρᾶ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ἐπόμενον ἔτος. Θὰ εἶνε τὸ ὡραιότερον μνημόσυνον τῆς τόσον προῶρως ἐκλειψάσης διηγηματογράφου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΔΙΚΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΤΗΣ ΤΡΙΣΑΓΑΠΗΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΧΙ! μὴ μοῦ τὸ λέτε, μὴ! δὲν πέθανεν ἐκείνη...
Ζῇ σὴ ψυχὴ μου· ἡ λάμψη τῆς μέσ' ἀπὸ κεῖ δὲν σβύνει.

Στὸ νοῦ μου πάντα ἀντιλαλεῖ τὸ μαγικὸ τῆς στόμα,
μαδήσαν τὴν τριανταφυλλιά, μὰ χύνει εὐωδία ἀκόμα.

Τ' ἀηδόνι ἂν σώπασε βουβὸ στὰ νύχια τοῦ Θανάτου,
μὰ ζῇ, τρελαίνει, μᾶς μεθ' ἡ γὰρ πάντα ἡ λαλιά του.

Θαμπώνει ἀκόμη ἡ γραμμὴ τοῦ ἄστρου ποῦ διαβαίνει,
ἡ μυροδόχῃ ἂν ἔσπασεν μὰ γύρω ἡ πνοή τῆς μένει.

Ἄν ἐγκρεμίσαν τὸν βωμό, μὰ ἡ θεία φωτιά του καίει,
τὴν ἄρπα ἂν ἔτσακίσανε, μὰ ἡ ἁρμονία τῆς κλαίει...

Σκ.